

Bài Thương Khó - Passio

(Trích Phúc Âm Thánh Gioan)

Thứ sáu tuần thánh

Giám Mục Nhạc sĩ Nguyễn Văn Hòa



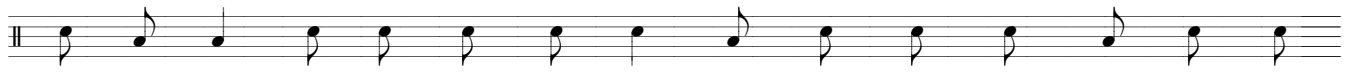
NK Sự thương khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo thánh Gio - an



Khi ấy Chúa Giê - su cùng các môn đệ sang bên kia suối Cé - dron,



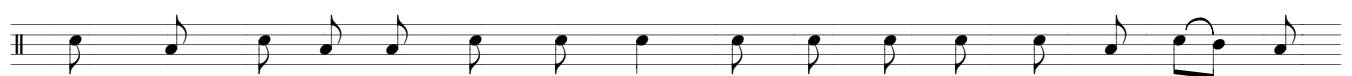
ở đây có một khu vườn. Người vào đó với các môn đệ. Giu - đa



tên phản bội đã biết rõ nơi ấy vì Chúa Giê - su thường đưa các



môn đệ tới đó hội họp. Vậy Giu - đa dẫn đội binh và lính gác do



các thương tế và biệt phái cấp cho, chúng đến đây mang theo đèn đuốc và



võ khí. Chúa Giê su đã biết trước mọi việc sẽ xảy đến. Người tiến ra



và hỏi chúng rằng: " Các người tìm ai ? " Chúng thưa rằng: " Tìm Giê - su



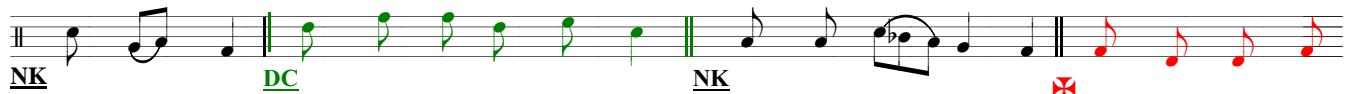
NK Na - gia - reth " Người bảo chúng rằng: " Chính là Ta đây " **NK** Giu - đa, tên phản



bội cũng đứng dậy với chúng. Người vừa nói chính là Ta đây, thì chúng lùi lại



và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng một lần nữa rằng: "Các người tìm ai?"



Chúng thưa rằng: "Tìm Giê-su Na-gia-reth" Người liền đáp lại rằng: "Ta đã bảo các



người rằng: chính là Ta đây. Vậy nếu các người tìm Ta thì hãy để những



người này đi" Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy cho Con,



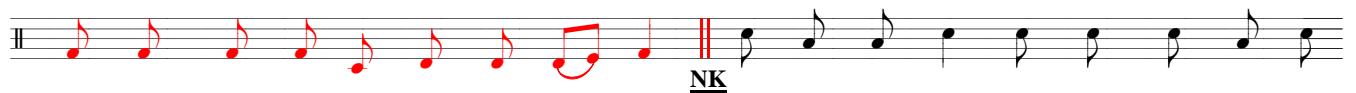
Con không làm mất người nào. Bấy giờ Si-mon Phê-rô sẵn thanh gươm liền rút ra



đánh tên đầy tớ vị Thượng tế, và chém đứt một bên tai phải. Đầy tớ ấy tên



là Man-cô. Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô rằng: "Hãy xỏ gươm vào vỏ. Ta không



uống chén Cha Ta đã ban cho Ta sao?" Bấy giờ đội binh, viên quan chức và lính



gác của người Do Thái bắt trời Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An-na, vì



ông này là nhạc phụ ông Cai-pha, làm Thượng tế năm ấy. Chính Cai-pha đã giúp ý



kiến này cho người Do - Thái: một người chết cho cả dân được nhờ Nhưng Si - mon Phê - rô



và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê-su, môn đệ này quen biết vị Thượng tế nên cùng



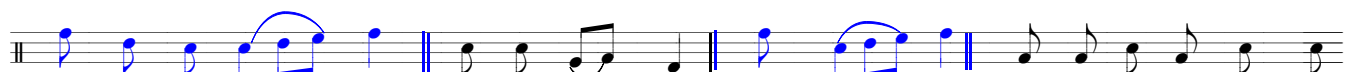
với Chúa Giê - su vào trong sân vị Thượng tế, còn Phê - rô thì ở lại gần cửa



Môn đệ khác vì quen biết vị Thượng tế nên ra nói với đứa giữ cửa, và dẫn



Phê - rô vào. Đứa tớ gái giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng: "TN Chính ông ông có phải là



NK môn đệ người này không?" Phê - rô đáp rằng: "TN Không phải đâu" NK Bọn đầy tớ và lính gác



đã nhóm một đống lửa, họ đứng đấy mà sưởi, vì trời lạnh. Phê - rô cũng ở đấy



sưởi với họ. Vị Thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ và giáo lý của Người. Người



đáp lại rằng: "X Tôi đã giảng công khai cho mọi người. Tôi đã luôn luôn giảng trong



các hội quán và đền thờ nơi mọi người Do thái họp nhau. Tôi không nói gì bí mật cả



sao lại hỏi tôi. Hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói. Họ biết tôi nói những gì."



Nghe nói thế, một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái, nói rằng: "Người dám trả



lời vị Thượng tế như vậy sao?" Người liền đáp lại rằng: "Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ



ra sai ở chỗ nào. Nếu tôi nói phải thì sao lại đánh tôi?" Bấy giờ, An - na



để Người bị trói mà dẫn tới Thượng tế Cai-pha. Phê - rô vẫn ở đấy sưởi. Có người



hỏi Phê- rô rằng: "Cả ông nữa: Có phải ông cũng là môn đệ Giê- su?" Phê - rô



chối rằng: "Không phải đâu" Một tên đầy tớ vị Thượng tế có họ với người đầy tớ bị



Phê-rô chém đứt tai, bảo Phê- rô rằng: "Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn với ông



ấy sao?" Một lần nữa Phê-rô lại chối, và tức thì gà liền gáy, Bấy giờ họ điệu Người



từ nhà Cai-pha đến công đường. Trời đã sáng, người Do - thái không vào công đường vì sợ



nhớ bản và không thể ăn mừng lễ Vượt Qua được. Vậy Phi- la- tô phải ra ngoài đón



họ và hỏi rằng: "Các người tố cáo người này về tội chi?" Chúng đáp lại rằng: "Nếu nó


chẳng phải là tên gian phi thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài" Phi-la-tô bảo chúng rằng :


"Các người hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các người." Dân Do-thái đáp lại rằng:


" Chúng tôi không có phép lên án xử tử ai" Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê-su


đã nói. Người sẽ phải chết cách nào. Phi-la-tô liền vào trong công đường, gọi Chúa


Giê-su và hỏi Người rằng: "Ông có phải là Vua dân Do thái không?" Chúa Giê-su đáp


rằng: " Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói về tôi. Phi-la-tô trả lời


rằng: "Tôi có phải là người Do thái đâu. Nhưng người trong nước ông và các vị thượng


tể đã nộp ông cho tôi. Ông đã làm chi?" Chúa Giê-su đáp rằng: "Nước tôi không thuộc


về thế gian này. Giả như nước tôi thuộc về thế gian này thì quân đội của tôi đã


chiến đấu để tôi thoát khỏi tay người Do thái. Nhưng không nước tôi không thuộc về thế


gian này" Bấy giờ, Phi-la-tô hỏi Người rằng: "Ông là Vua sao?" Chúa Giê-su đáp lại rằng :



✠ " Phải tôi là Vua, vì thế tôi đã sinh ra và đã xuống thế gian là để làm chứng



cho sự thật. Ai ham mộ sự thật thì nghe tôi" **NK** Phi- la - tô lại hỏi rằng :



TN "Sự thật là chi?" **NK** Nói thế rồi, Phi- la - tô lại ra bảo dân Do - Thái rằng:



TN "Ta không thấy người này có điều gì đáng lên án. Nhưng trong dịp lễ Vượt qua



vẫn có lệ tha một người. Vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do thái cho các người



NK không?" **DC** Bảy giờ, chúng kêu lên rằng " Không Nhưng xin tha Ba ra ba.'



NK Ba- ra - ba là một tên trộm cướp. Phi - la - tô lại truyền điệu Chúa Giê- su đến và



cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai đặt trên đầu Người, và khoác cho Người



một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: " **DC** **Tâu Vua Do thái**" **NK** Rồi chúng vả mặt Người.



TN Phi- la - tô trở lại và bảo dân rằng : "Các người hãy coi ! Ta dẫn người này ra ngoài



để các người biết: Ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án"



NK

Vậy Chúa Giê- su đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ.



TN

NK

Phi -la- tô bảo rằng: "Này là người" Các Thượng tế và lính gác thấy Người liền kêu



DC

NK

lên rằng: "Hãy đóng đinh vào thập giá! Hãy đóng đinh vào thập giá" Phi-la- tô bảo



TN

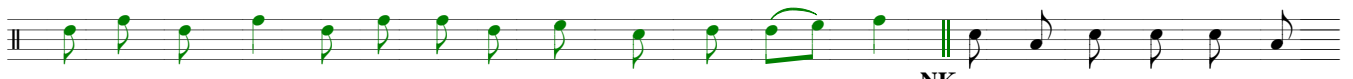
chúng rằng: "Các người đem đi mà đóng đinh. Còn ta ta không thấy người này có tội gì



NK

DC

mà lên án" Dân Do -thái trả lời rằng: "Chúng tôi có luật và cứ theo luật ấy



NK

thì nó phải chết vì nó đã tự xưng là con Thiên Chúa" Nghe vậy, Phi -la - tô càng



TN

thêm sợ hãi. Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê- su rằng: "Quê ông ở đâu?"



NK

Nhưng Chúa Giê- su không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi -la -tô bảo Người rằng:



TN

"Ông không trả lời tôi hay sao? Ông không biết tôi có quyền tha và cũng có quyền



NK

✘

đóng đinh ông trên thập giá?" Chúa Giê- su đáp lại rằng: "Nếu từ trên chẳng ban cho



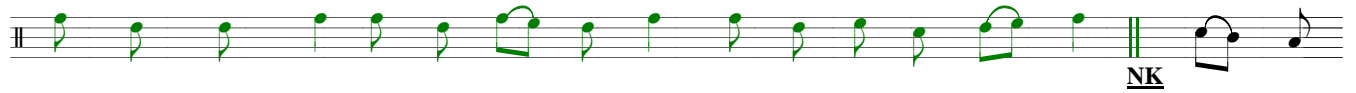
ông thì ông chẳng có quyền gì đối với tôi. Vì thế kẻ nộp tôi cho ông thì



nặng tội hơn ông" Từ đó Phi-la-tô tìm cách để tha Chúa Giê-su, nhưng dân



Do-thái lại kêu lên rằng **"Nếu ông tha nó thì ông không phải là kẻ nghĩa**



thiết của hoàng đế. Ai tự xưng là Vua, tức là kẻ thù của vua" Nghe lời



ấy, Phi-la-tô truyền đưa Chúa Giê-su ra ngoài. Ông ngồi trên toà cao gọi là



Li-thos-tro-tos, tiếng Do-thái gọi là Ga-ba-tha. Hôm đó là ngày áp lễ



Vượt qua, vào khoảng mười hai giờ trưa. Phi-la-tô bảo dân Do-thái rằng **"Đây là**



Vua các người" Chúng đáp lại rằng : **"Đem đi! Đem đi! Đóng đinh nó vào thập giá"**



Phi-la-tô trả lời rằng : **"Giết Vua các người sao?"** Các thượng tế đáp lại rằng :



"Chúng tôi chỉ có một hoàng đế là Cê-da-rê" Rồi Phi-la-tô trao Người cho



chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người đi. Người phải vác lấy thập giá tiến về



một nơi gọi là núi Sọ, tiếng Do-thái gọi là Gôn-gô-tha. Ở đó, chúng

đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên, Chúa Giê-su

ở giữa. Phi-la-tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá. Bản án ấy

ghi rằng : Giê-su Na-da-rét, Vua dân Do Thái. Có nhiều người Do thái đọc bản án ấy,

vì nơi Chúa Giê-su bị đóng đinh ở gần thành. Bản án ấy lại được viết bằng

tiếng Hy-bá, tiếng La-tinh, và tiếng Hy-lạp. Vậy các Thượng tế Do-thái đến thưa Phi-

la-tô rằng : " **Xin đừng viết: Vua dân Do thái. Nhưng nên viết. Người này đã**

xưng mình là Vua Do - thái" Phi-la-tô đáp lại rằng : "**Điều ta đã viết là viết "**

Đóng đinh Chúa Giê-su rồi chúng lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người

một phần. Chúng lấy cả áo lót nhưng áo lót không có đường may, và là tấm nguyên

từ trên xuống dưới. Chúng liền bảo nhau rằng. "Đừng xé ra nhưng đem rút thăm xem

ai được " Như thế là trọn lời Kinh thánh rằng : "Chúng đã chia nhau áo và rút



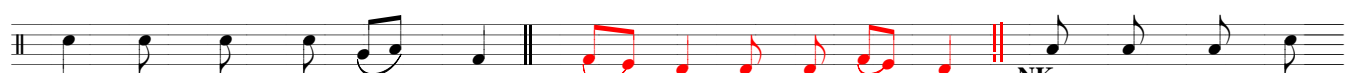
thăm áo lót." Và quân lính đã làm như vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê- su,



thì có Mẹ Người, bà Ma - ri - a Clê- ô - pha là chị em với Mẹ Người, và



Ma - ri - a Ma - đa - lê - na. Thấy Mẹ Người và bên cạnh có môn đệ Người



yêu, Chúa Giêsu thưa Mẹ rằng : **"Thưa Bà này là con Bà"** Rồi Người bảo môn



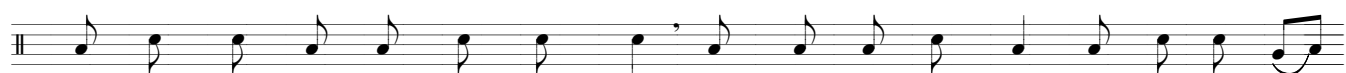
đệ rằng : **"Đây là Mẹ con"** Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về nhà



mình. Chúa Giê- su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất, và để trọn lời



Sách Thánh, Người nói rằng : **"Ta khát"** Ở đấy có một bình đầy dấm. Người ta



liền lấy miếng bọt biển thấm giấm chua, rồi buộc vào mũi dòngh mà đưa lên cho



Người. Ném một chút dấm đoạn Chúa Giê- su nói rằng : **"Mọi sự đã hoàn tất."**



Rồi Người gục đầu xuống tắt thở.

Im lặng tưởng niệm trong giây lát, sau đó kể tiếp



Là ngày áp lễ và không muốn để xác trên thập giá trong ngày Sa- bát, vì là


ngày đại lễ người Do - thái xin Phi - la - tô cho đánh đập ống chân những người bị


tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh đập ống chân người thứ nhất


rồi người thứ hai, cả hai bị đóng đinh với Người. Đến gần Chúa Giê-su thấy


Người đã chết chúng không đánh đập ống chân Người nữa, nhưng có một tên lính lấy


ngọn mác mà đâm vào cạnh sườn tức thì nước và máu chảy ra. Kẻ đã xem thấy


việc này đã làm chứng và chứng của người thì thật, và người ấy biết rằng mình


đã nói thật để anh em cùng tin. Mọi việc đó xảy ra để trọn lời Kinh thánh rằng


Người ta chẳng đánh đập cái xương nào của Người, và lời này rằng : chúng nhìn


xem Người chúng đã đâm. Kế đó, Giu - se A - ri - ma - thi - a, một môn đệ của Chúa


Giê - su nhưng là môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do - thái, đến xin Phi - la - tô


cho tháo xác Chúa Giê - su xuống. Phi - la - tô cho phép, ông liền đến và cắt



xác Người. Ni- cô - đê - mô cũng đến, ông này trước kia đã đến gặp Chúa Giê- su



ban đêm. Ông mang một bình trộn dầu và thuốc thơm độ trăm quan. Họ hạ xác



Chúa Giê- su xuống, xúc thuốc thơm và liệm trong khăn theo cách thức người Do -thái



thường làm. Ở chỗ Chúa Giê- su bị đóng đinh có một thửa vườn, và trong vườn



ấy có một ngôi mộ còn mới chưa chôn cất người nào. Vì là ngày dọn lễ



của người Do - thái, và vì ngôi mộ ấy rất gần, nên họ an táng Người ở đó.